

[Erik Eriksen.]

For landkommunernes vedkommende stiller tallene sig endnu ugunstigere for det indtægtsinterval, jeg nævnte sidst, idet indtægtsstigningen på de 7 700 kr., altså fra 17 950 kr. til 25 650 kr., herved bliver beskattet med godt 4 000 kr. eller 52 pct., medens den efter de nugældende regler kun beskattes med godt 3 000 kr. eller 40 pct.

Jeg har blot villet nævne disse tal — man kan jo få mange ting ud af tabeller, når man begynder at kigge på dem — men jeg hæfter mig altså ved det, der har interesse ved denne første behandling, den højtærede ministers ord om at vise villighed til at tage hensyn til vore synspunkter.

Hvis man tænker sig, at en ubegrænset fradragsret skal indarbejdes i forslaget, tror jeg ikke, jeg tager fejl, når jeg mener, at dette vil medføre så gennemgribende ændringer i finansministerens forslag, at der vel vil blive tale om en fuldstændig omarbejdelse. Jeg tror, at modstanden mod fradragsrettens afskaffelse eller begrænsning virkelig er en både politisk og saglig realitet, og hvis jeg har ret i dette, mener jeg ikke, at forslaget er gennemførligt uden meget vidtgående ændringer.

Jeg vender mig så til formueskatten. Der må jeg måske uden at være drilagtig sige, at hvis jeg husker ret, har den højtærede finansminister tidligere taget til orde for afskaffelse af denne skat eller i hvert fald en meget betydelig lempelse af den. Jeg så, at den højtærede minister nikkede, da jeg sagde „afskaffelse“. Jeg forstår, at den højtærede minister nu har forladt denne tankegang. Nu siger man ganske vist, at gode tanker ikke kan dø, men derfor kan jeg godt minde om det. Jeg må indrømme, at det på baggrund af ministerens tidligere udtalelser overrasker mig noget nu at møde et forslag, der reelt betyder en kraftig forhøjelse af formueskatten selv for forholdsvist mindre formuer. Den skala, som findes i redegørelsen for forslaget, og som viser forskydningerne i skatten, synes jeg er misvisende, idet skattefradragsrettens bortfald i virkeligheden vil betyde en væsentlig forhøjelse af den reelle formuebeskatning. Skattekommissionen har jo i anden del af sin betænkning beregnet, hvad den reelle formuebeskatning udgør efter de nugældende regler, idet man fra den pålignede

formueskat har trukket den reduktion i indkomstskatten, der opnås som følge af, at betalt formueskat kan fradrages i indkomsten, og gør man det, kommer man til tal, der ligger væsentligt under dem, der regnes med i skalaen i redegørelsen. Det skal jeg imidlertid indtil videre lade ligge.

Jeg vil gerne gøre den yderligere bemærkning, at jeg var glad for at høre ministeren understrege — det skete flere gange — ønsket om opsparing, men jeg beder undskyldte, jeg kan altså ikke se, at opsparingen kan fremmes ved det, der nu foreslås. Den nuværende formueskat til staten svares af formuer på over 20 000 kr. og til udligningsfonden af formuer på over 30 000 kr., og jeg vil gerne sige, at jeg er absolut ikke tilfreds, og det tror jeg gælder mange andre her i det høje ting, med den 30 000 kr.s grænse, der nu foreslås. Jeg skal ikke her ved første behandling komme ind på problemerne omkring investeringsfond og afskrivninger — det kan komme senere, og det vil komme senere, men kun sige, at jeg synes, det er en stor fejl, at der ikke på disse områder er gjort noget mere.

Jeg vil, når talen er om opsparing, i al almindelighed understrege, at mennesker, der sparer op, repræsenterer noget, som vort samfund slet ikke kan undvære, for slet ikke at tale om, at de i deres daglige færd og i deres syn på mange ting er den nødvendige modsætning til dem, der fra dag til dag bruger alt. I det hele taget, hvis den private opsparing lammes eller går væsentligt tilbage, og staten i stigende omfang skal klare fremtidens investeringer, så ved jeg udmærket, hvad klokken er slået for det, vi kalder et liberalt samfund, og derfor er jeg altså ked af, at der ikke på disse områder er en langt stærkere opmuntring til opsparing, end tilfældet er.

Jeg vender mig så til afsnittet om kapitalvindingsskatten. Her er det sådan, at uanset de, som jeg synes, vigtige argumenter mod indførelse af en kapitalvindingsskat, som den tidligere regering fremførte i sine bemærkninger til martsforslaget, så fastholder den nuværende finansminister skattekommissionens forslag om indførelse af en sådan beskatning. Det er man vel egentlig også nødt til, når man er socialdemokrat. Såvidt jeg kan se — jeg håber, at jeg ikke tager fejl — har ministeren på enkelte punkter